

Landelijke bijpraatdag Comité Asbestslachtoffers

Graag nodig ik u, namens het Comité Asbestslachtoffers, uit voor de jaarlijkse landelijke bijpraatdag op zaterdag 13 april 2002 in 'Congrescentrum Engels', Stationsplein 45 (naast het Centraal Station) in Rotterdam. De bijpraatdag wordt voorafgegaan door de Algemene Ledenvergadering. Het programma begint om 13.00 uur en de zaal is open vanaf 12.30 uur.

13.00 uur - 13.15 uur

Algemene Ledenvergadering

- Opening
- Mededelingen
- Jaaroverzicht 2001
- Plannen 2002
- Financieel overzicht
- Rondvraag
- Sluiting

13.15 uur - 16.30 uur

Bijpraatdag

Na de opening door de voorzitter zullen Bob Ruers, Lex Burdorf en Jan Marijnissen de huidige stand van zaken rond Asbest Instituut, overheidsregeling Tegemoetkoming Asbestslachtoffers en de

manier waarop politiek Den Haag hiermee omgaat belichten.

- 14.30 - 15.00 uur

Paauze

gelegenheid tot het indienen van vragen, ruime gelegenheid om elkaar persoonlijk te ontmoeten.

- 15.00 - 16.15 uur

Beantwoorden van de vragen en discussie.

- 16.00 uur

Afsluiting

Ik hoop u allen op zaterdag 13 april te mogen begroeten,

Jeanne Knoop, voorzitter

Contributie 2002

Bij deze nieuwsbrief treft u een acceptgirokaart voor de betaling van de contributie 2002. Het Comité is sinds augustus 1999 een vereniging en een vereniging heeft leden. Voor die leden verzet het Comité veel werk en daaraan zijn helaas kosten verbonden. U moet bij die kosten denken aan de kosten voor de nieuwsbrieven, kosten voor houden van regionale en landelijke bijpraatdagen, verstrekken van informatie over het Comité aan belangstellenden.

Als Comité zijn wij heel blij met de donaties die wij regelmatig ontvangen van slachtoffers en/of hun nabestaanden. Maar om al het werk te kunnen doen wat nodig is moeten wij alle leden vragen de vereniging financieel te steunen. Door betaling van deze contributie steunt u het Comité Asbestslachtoffers en kan het Comité Asbestslachtoffers zich blijven inzetten voor de belangen van alle asbestslachtoffers.

Tot heden hebben wij iedereen die zich in het verleden bij ons heeft aangemeld onze nieuwsbrieven en uitnodigingen toegestuurd. Helaas is dit financieel niet meer te verantwoorden. Daarom zullen wij vanaf 1 juli 2002 het lidmaatschap aan het betalen van de contributie moeten verbinden. De bijgevoegde acceptgirokaart is voor de betaling van uw lidmaatschap voor 2002. Het bedrag van het lidmaatschap is voor 2002 ongewijzigd 12,50 euro. U bent natuurlijk vrij om een ander bedrag over te maken. Graag zien wij uw reactie tegemoet.

Tinka de Bruin

Van TAS tot vangnet voor asbestslachtoffers, een voorlopig verslag

Op 26 januari 2000 is de regeling Tegemoetkoming Asbestslachtoffers (TAS) in werking getreden. Op grond van deze regeling kunnen asbestslachtoffers een vergoeding krijgen voor immateriële schade van f 35.000 (15.882 euro), wanneer zij aan bepaalde voorwaarden voldoen. In de regeling is een artikel opgenomen waarin wordt gesteld dat de minister, binnen twee jaar na de datum van inwerkingtreding van deze regeling, verslag zal doen over de doeltreffendheid van deze regeling in de praktijk. Het Comité Asbestslachtoffers is als belangenorganisatie voor asbestslachtoffers betrokken geweest bij de samenstelling van dit rapport. De voorlopige oplossingen voor de knelpunten die zijn gesignaleerd bij de uitvoering van deze overheidsregeling zijn een flinke stap in de goede richting. De oplossing die wordt voorgesteld bestaat uit een aantal onderdelen. Waarvan voor ons de belangrijkste is: 'Verstrek, zodra de diagnose mesotheliom is gesteld, een TAS-uitkering aan de aanvragers die zich bij het Instituut Asbestslachtoffers aanmelden'.

Deze vereenvoudiging van de regels zal vooral de doorlooptijd tussen aanvraag en uitkering verkorten. Verder wordt voorgesteld om nabestaanden de mogelijkheid te geven om zelfstandig een aanvraag in te dienen, tot een half jaar na overlijden van het slachtoffer.

Voor het Comité Asbestslachtoffers zijn de voorstellen die in dit rapport worden gedaan een realisatie van de voorstellen die het Comité zeven jaar geleden al aan de minister heeft gedaan. De politiek had hier toen weinig oren naar. De realiteit maakt nu echter duidelijk dat dit voorstel zo gek nog niet was. Op de landelijke bijpraatdag moet het definitieve rapport beschikbaar zijn en zal het Comité Asbestslachtoffers u verder informeren.

Tinka de Bruin

'Onze advocaat vertelt'

In de vorige nieuwsbrief hebt u kunnen lezen dat de wettelijke verjaringstermijn van dertig jaar zijn langste tijd heeft gehad. Steeds vaker spreken rechters uit dat werkgevers zich niet op deze termijn kunnen beroepen wanneer zij door mesotheliomslachtoffers aansprakelijk worden gesteld en schadevergoeding wordt gevorderd.

Het beroep op de verjaringstermijn wordt onredelijk en dus onaanvaardbaar geacht. Mooi zo. Mesotheliomslachtoffers worden hiermee flink geholpen. In contrast met deze ontwikkeling staat een uitspraak van de rechtbank Rotterdam in november 2001. Niet over de verjaringstermijn, maar wel een zeer zorgelijke uitspraak voor mesotheliomslachtoffers.

Wat was er aan de hand? De achtergebleven echtgenote had haar aan mesotheliom lijdende man gedurende de laatste zes weken van zijn leven zelfstandig verzorgd en verpleegd, zonder daarbij professionele hulp in te roepen. Onder verwijzing naar een uitspraak van de Hoge Raad uit 1999 had mevrouw voor de door haar verrichte verzorging en verpleging een schadevergoeding gevorderd van f 50,- per dag. Een gebruikelijk bedrag, dat ook in soortgelijke situaties gewoonlijk wordt toegekend. De Kantonrechter was het met mevrouw eens en wees haar vordering toe. De Rechtbank dacht daar echter anders over en bepaalde in hoger beroep dat mevrouw geen recht had op deze schadevergoeding.

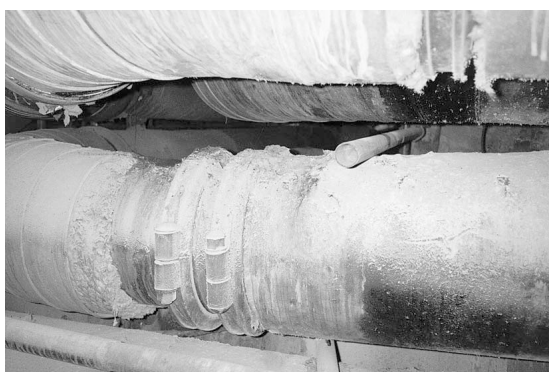
Het verschil van mening tussen de Kantonrechter en de Rechtbank is een juridische kluif die we hier laten voor wat het is. Feit is dat de ellende en trieste situatie waarin asbestslachtoffers en hun nabestaanden toch al verkeren, nog eens extra wordt vergroot door die uitspraak. Doe je je uiterste best om de laatste levensfase van je liefhebbende zo goed mogelijk te laten verlopen, word je gestraft voor al je inspanningen. Naar de mening van het Comité Asbestslachtoffers kan deze uit-

spraak niet door de beugel. De uitspraak is onredelijk omdat in voorkomende gevallen verzorging door de partner juist een positievere werking kan hebben dan hulp van professionele hulpverleners. Bovendien kan de uitspraak een ongewenste

precedentwerking hebben. Om die reden heeft het Comité besloten een cassatieberoep bij de Hoge Raad tegen deze uitspraak financieel te ondersteunen. Wij houden u op de hoogte.

Mr. Jean-Louis van Os

Asbestslachtoffers in België

**Asbestpijp
in België**

In de vorige nieuwsbrief is aandacht besteed aan de contacten die het Comité Asbestslachtoffers heeft met voorvechters voor asbestslachtoffers uit andere landen. In deze bijdrage wordt iets dieper ingegaan op de beroepsziekteregelingen zoals die geldt in België.

De Belgische slachtoffers moeten bewijzen dat hun ziekte valt onder de gelimiteerde lijst van beroepsziekten en dat hij heeft blootgestaan aan risico op deze ziekte. Dit betekent dat hij moet bewijzen dat het risico dat hij liep beduidend hoger is dan het gemiddelde risico van de bevolking in het algemeen. Mesotheliom, asbestose en longkanker zijn opgenomen in deze lijst.

Het slachtoffer dient zijn aanvraag tot schadeloosstelling in bij het Fonds voor Beroepsziekten. Aan deze aanvraag is geen tijdslimiet gesteld. Binnen vier maanden wordt beslist. Bij overschrijding van de termijn ontvangt het slachtoffer rente over de gederfde inkomsten. Wanneer het slachtoffer het niet eens is met het besluit kan beroep worden ingesteld bij de arbeidsrechtbank.

Recht op uitkering hebben:

- Het slachtoffer
- De economisch afhankelijken, na diens overlijden (een samenwonende partner uitgesloten)

Vergoed worden de inkomstenschade en de ziektekosten.

De uitkeringen zijn beperkt.

Het slachtoffer krijgt een vergoeding voor de gedeeltelijke of volledige arbeidsongeschiktheid en voor bijvoorbeeld het eigen risico bij de ziektekosten. De nabestaanden krijgen een vergoeding van de begrafenis kosten en een lijfrente wegens inkomensverlies.

Uit: Slachtoffers van asbestziekten en hun vergoedingsproblemen door Evelien de Kezel.

Sil van der Kwaak